O VICTORIE A TENACITAȚII ȘI ENTUZIASMU

FINAL ÎN AL 49-lea CAMPIONAT

Chiar anul acesta se vor împlini trei decenii și jumătate de cînd numele Rapidului a apărut pentru prima oară între acelea ale echipelor din prima divizie. Atîția ani s-au scurs și unsprezecele feroviar n-a fost înghițit de anonimat ci, dimpotrivă, a rămas cu fermitate printre echipele cu firmă ale fotbalului românesc. El și-a făcut o specialitate necontestată din meciurile de cupă monopolizînd victoria finală în competiția k.o. din perioada 1936—1942.

Rămînea însă campionatul. Un vis transformat într-un coșmar cu cît anii treceau și titlul ocolea — în ultimul moment — sau făcea bezele cu mult înainte de sfîrșit feroviarilor. Și ce figuri celebre au îmbrăcat tricourile Rapidului în aceste trei decenii și jumătate și, odată cu ele, dorința de a răzbuna nereușita predecesorilor: Boblea, Atila, Wetzer II, Ujlaki, Petrică Rădulescu, Rafinski, Vintilă, Baratki, Bogdan, Auer, Sipoș, Filote, Marian, Andrei Rădulescu, Lungu, Ghiurițan... Dar locul 1 nu poposea niciodată în Giulești cu toate că edițiile în care formația rapidistă juca cu brio rolul de secundă n-au fost puține. Rămîne de pomină acel campionat 1949 cînd I.T.A. a luat titlul fiindcă primise cu șase goluri mai puțin ; Rapidul acumulase același număr de puncte și termina tot pe acest, în fond, merituos loc doi, devenit însă decepționant pentru ea. De asemenea, și seria de trei consecutive poziții de „vice" din edițiile 1963/64 ; 1964/65 și 1965/66. Cîte echipe nu s-ar fi prăbușit cînd — campionat de campionat — te poticnești lîngă lider ! Amintiți-vă că perioadele cînd Rapidul conducea cu 3, cu 4, ba și cu 5 puncte în aceste întreceri, pierdute uneori pe potou, păreau că trimit, în sfîrșit, titlul spre Podul Grant. Dar, ți-ai găsit ! Rapidul făcea ce făcea și... dădea drum liber fie lui Dinamo, fie Petrolului. Cine a spus că suporterii feroviarilor sînt oamenii cu nervii cei mai tari dintre simpatizanții echipelor noastre de A n-a greșit. Dar, adăugăm noi, orice neurolog v-ar asigura că un antrenament cum le-a oferit echipa lor — campioană a decepțiilor — nici nu s-ar fi putut solda cu un alt efect...

A venit și acest campionat. Rapidul părea resemnată. În tur, n-o găsim niciodată pe primul plan. În toate cele 13 etape, feroviarii apar o singură dată pe locul doi și... plonjează apoi din nou spre jumătatea clasamentului. Sfîrșitul primei părți îi găsește pe locul șase ; un loc al celor mai calme aspirații. Era o falsă impresie fiindcă de la 26 februarie, Giulești începea ofensiva. Mai întîi printr-o operație de tatonare, de disimulată reținere, concretizată prin ascensiune moderată, dar — apoi — lansată cu toată forța motoarelor. Seara de 15 martie (etapa nr. 16) îi instalează lideri pe rapidiști și mulți spun că originea victoriei finale s-ar afla nu în succesul pe care giuleștenii îl repurtaseră în acea zi asupra Progresului, ci în partida de cu o săptămînă mai înainte, aceea cu U.T.A., terminată cu o victorie pe stadionul din Arad. Ce a urmat apoi ? Un șir de întîlniri „tip campionat" care catapultează echipa antrenată de Valentin Stănescu și Victor Stănculescu la cinci puncte de secunda sa, Dinamo București, în seara lui 22 mai. Dar Rapidul „se regăsește"... Și-acum vine perioada care a salvat campionatul, dar numai din punct de vedere al luptei pentru titlu. Să nu fi fost ea, apoi acest campionat — care și-a legat soarta de acel 1—7 de la Zürich — chiar că nu ne-ar fi rămas cu nimic în minte !

„Momentul Rapid" începe să se producă în scena campionatului după replici bine știute. Din pătăniile anterioare, 14 mai : Dinamo se apropie la trei puncte... 28 mai : Dinamo mai are numai două puncte de recuperat... 4 iunie : cele două puncte sînt tot două, deci campionatul se joacă în ultima etapă !

Cele 90 de minute s-au consumat, pentru feroviari, cu prologul și epilogul dominate de accente vecine cu dramatismul, așa cum puteți desprinde din rîndurile consacrate expediției la Ploiești, inserate tot în această pagină. Cele 90 de minute au trecut și Rapidul și-a menținut diferența de două puncte față de singura ei rivală din acest campionat, Dinamo București,

35 de ani de campionate, uneori și de campionate de categoria B, au fost necesare pentru ca Rapidul să aibă, în sfîrșit, două puncte mai mult decît formația clasată pe locul doi într-un clasament final al celei mai de seamă întreceri interne a fotbalului nostru.

Această victorie a răbdării, a nedescurajării își găsește justificarea pentru ediția în care a fost realizată prin aceea că Rapidul s-a arătat cea mai constantă, cea mai dornică, cea mai setoasă de gloria campioanei, dintre toate competitoarele. Feroviarii au realizat performanța care se identifică — pentru ei — cu însăși rațiunea de a mai lupta în campionat, printr-un joc evident reorganizat, mai realist, aplicînd ceva din lecția campioanelor care au întrecut-o mai recent sau mai de demult. Contribuției fără menajamente a tuturor jucătorilor i se adaugă pasiunea, demnă chiar de un fotbalist activ, cu care s-au angajat spre a-și duce elevii la victoria deplină antrenorii **Valentin Stănescu** și **Victor Stănculescu** — permanent sfătuiți, cu experiența, competența și seriozitatea recunoscute, de reputatul tehnician **Emerich Vogl**. Să nu-i uităm nici pe cei ce au asistat formația, pornind cu conducerea clubului și a secției, și citîndu-i pe cei care au făcut-o direct, dr. **F. Ilea** și masorul **G. Oargă**.

O minimă datorie a sportivității ne obligă să nu omitem din aceste prime slove închinate învingătorilor și pe cei care i-au urmat, în imediata apropiere, la terminarea cursei de 2340 de minute. Dinamo București, formație experimentată, solidă, are meritul de a fi dat — prin finișul declanșat — savoare unui final de campionat ce se anunța anost, iar Universitatea Craiova de a se fi depășit pe ea însăși prin vigoarea și dorința mereu proaspete de a se impune.

„Zborul" învingătorilor : Motroc e purtat pe brațe.
Foto : Petre COZIA

Unul dintre cele mai pasionante dueluri ale meciului de la Ploiești a fost cel dintre Năsturescu și Mocanu

CLASAMENTUL FINAL

							ACASĂ						IN DEP					
1. RAPID BUCUREȘTI	26	13	8	5	39–21	34	16	11	4	1	30– 9	26	10	2	4	4		
2. **Dinamo București**	26	13	6	7	38–23	32	16	11	2	3	28–11	24	10	2	4	4		
3. Universitatea Craiova	26	13	4	9	38–32	30	13	11	2	0	25– 7	24	13	2	2	9		
4. Farul Constanța	26	11	7	8	38–36	29	13	10	3	0	26– 7	23	13	1	4	8		
5. Steaua București	26	10	6	10	36–28	26	16	8	4	4	26–15	20	10	2	2	6		
6. Universitatea Cluj	26	9	8	9	31–30	26	13	7	4	2	19– 9	18	13	2	4	7		
7. Steagul roșu Brașov	26	10	6	10	31–37	26	13	8	3	2	20– 9	19	13	2	3	8		
8. Jiul Petroșeni	26	11	3	12	41–32	25	13	9	1	3	27– 9	19	13	2	2	9		
9. Petrolul Ploiești	26	9	7	10	25–26	25	13	8	3	2	16– 6	19	13	1	4	8		
10. Progresul București	26	9	6	11	29–34	24	16	7	4	5	21–17	18	10	2	2	6		
11. U. T. Arad	26	7	10	9	31–36	24	13	5	6	2	21–13	16	13	2	4	7		
12. Dinamo Pitești	26	10	3	13	34–41	23	13	9	2	2	28–18	20	13	1	1	11		
13. C.S.M.S. Iași	26	7	7	12	30–53	21	13	6	5	2	23–20	17	13	1	2	10		
14. Politehnica Timișoara	26	6	7	13	33–45	19	13	6	5	2	22–15	17	13	0	2	11		

ULTIMA ETAPĂ VĂZUTĂ DE
Neagu RĂDULESCU

CAMPIOANA

– În fine ! După aproape o jumătate de secol !

PROGRESUL –
SITATEA CRAI

– Atenție ! na pe Oblen

LA TIMIȘOARA S-A ÎNREGISTRAT CEL MAI MIC NUMĂR DE SPECTATORI

– Lasă, nu mai fi trist, la toamnă o să vedem adevăratul fotbal în B !

LA PITEȘTI, LA

– Ce faceți – Nu vezi sînt ? Îi ducem tiar...

DINAMO BUCUREȘTI – U.T.A.

– Nu tragi ? – Ce să trag ! Trage tu, că eu sînt tare plictisit...

Fotbal Fotbal Fotbal Fotba Fotbal Fotbal Fotbal Fotb